

Behandling, at man i Udvalget ikke skulde indføre andet i Lovforslaget end de Ændringer, som havde været omtalt ved første Behandling, og deriblandt var Fradragsregler, hvorefter en Sum af 2,500 Kr. kan fradrages for Ejendommene. Altsaa, jeg undrer mig ikke i og for sig over, at Udvalget har stillet sig saaledes, og heller ikke fra anden Side her i Salen, undtagen maaske fra den ærede sidste Taler (Starcke), er der kommet nogen Tilslutning. Jeg skal ikke komme videre ind paa, hvad den ærede sidste Taler sagde, idet han for mig altid — sikkert paa Grund af sin større Viden — er en vanskeligt forstaaelig Taler, og jeg derfor har noget Besvær med at følge hans Tankegang. Jeg vil hellere holde mig udenfor end vove mig ind i en Labyrinth, hvor jeg maaske senere ikke kan finde Traaden til at komme ud igen.

Det ærede Medlem fra Sæby anstillede en meget stor Beregning over, hvorledes en Fradragssum af 2,500 Kr. vilde virke. Han anførte en Mængde Eksempler, maa jeg snarere sige. Han kunde imidlertid lige saa godt have indskrænket sig til eet; om han havde anført 20 eller 30 endnu til den Snes Stykker, han opregnede, vilde ikke derved Udbyttet for Forsamlingen være blevet større, idet Eksemplerne var ganske ensartede. Det ærede Medlem gik ud fra, at Ejendommenes Stigning ved den nye Vurdering vilde vise sig at komme op til, som han sagde, $\frac{1}{3}$ af den nuværende Vurderingssum. Ved første Behandling af Sagen tror jeg, det ærede Medlem mente, at Stigningen vilde være mellem 10 og 20 pCt., da han begyndte at tale her i Dag, sagde han, at 30 pCt. vilde være det rimelige, og inden han var kommet ret langt frem i sin Tale, var han steget til 33 pCt. Hvor han vil ende, næste Gang han tager Ordet, vover jeg ikke at have nogen Mening om, jeg kan heller ikke behandle Tal med samme Lethed som han. Jeg hørte, han sagde til mig, at paa Landbrug forstod jeg mig ikke — det var i en Sammenhæng, jeg om lidt skal berøre —, derimod troede han nok, jeg forstod mig paa Penge, for det havde jeg beskæftiget mig med. Jeg maa tage denne Illusion fra det ærede Medlem, jeg har aldrig beskæftiget mig med, hvad han forstaar ved Penge, det er vel Handel, Omsætning, Forretning o. lign. Jeg er ganske blottet og bar paa Kundskaber i saa Henseende. Jeg maa altsaa stille mig frem for ham i hele min Nogenhed og Usselhed, jeg kan ikke paa nogen Maade til-

fredsstille de Fordringer, han stiller til mig. Landbrug forstaar jeg mig ikke paa, Penge maa jeg antage, jeg efter hans Mening heller ikke forstaar mig paa, og om jeg saa efter hans Mening egner mig til at være Finansminister, maa vel være et stort Spørgsmaal.

Han nævnede i denne Sammenhæng, at han ønskede Forklaring paa, hvorledes det skulde gaa til med denne Jordvurdering, som hele Udvalget med en Forandring af Lovforslagets Ord er gaaet med til, idet han ønskede Forklaring paa, hvad Folketinget og Regeringen egentlig mente dermed. Det forekommer mig at være lidt sent, det ærede Medlem stiller dette Spørgsmaal baade til Folketinget og til Ministeriet, thi vi har haft to Prøvevurderinger her i Landet, og disse Prøvevurderinger er vedtagne af Rigsdagen ved Bevilling af den Sum, de kostede, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke det ærede Medlem har været med dertil. Det var da underligt, at det ærede Medlem ikke den Gang spurgte, hvad Meningen var med de Prøvevurderinger, der da blev foretaget, thi de er foretagne efter de samme Regler — det er endda de samme Ord, der blev benyttet i den Instruks, der den Gang blev givet Vurderingsmyndighederne. Jeg kan for Resten ogsaa henvise det ærede Medlem til den Beretning, som foreligger i Rigsdagssamlingen 1906—07 fra det Udvalg, som var nedsat angaaende nye Jernbaneanlæg. Der vil det ærede Medlem finde, at Folketinget blev underrettet om, hvorledes Vurderingen til Jordskyld blev foretaget i andre Lande, og det er omtrent tilsvarende Regler, som man nu tænker sig skulde gives for en Jordvurdering.

Jeg kan meget vel modtage en Ændring af Lovforslaget paa dette Punkt, saaledes som Udvalget har foreslaaet. Det giver maaske Finansministeren en Smule større Myndighed, end der var tiltænkt ham i det oprindelige Lovforslag. Jeg kan sige til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), at det naturligvis ikke er Meningen, at det er Finansministeren som saadan end ikke Finansministeriet som saadan, der direkte giver Regler for en saadan Vurdering, men at man ved en saadan Lejlighed — saaledes som det ærede Medlem netop pegede paa og anviste — forhandler med Overskyldraadet og andre Myndigheder, hvor de kan tænkes at have baade praktisk og teoretisk Kundskab om disse Ting.

Jeg maa endnu kun sige dette: naar man